

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1508. usque ad annum 1513

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1769

VD18 90118456

§. 34. Epistola Pisanorum Cardinalium ad Romanos.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66433](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66433)

Sæcul. XVI.
A.C. 1511.

do de rebus maximi momenti agendum esse, matrimonium Annæ Reginae cum Rege Christianissimo nullum esse declarandum, Aquitannos & Normannos populos a fidei Sacramento Galliarum Regi præstito absolvendos, eoquod ille utramque hanc Provinciam a suis Prædecessoribus per nefas Anglis ereptam usurparet. Has tamen minas Pontifex nonnisi Gallis terrorem incutiendi animo intentabat; ita nempe

*Ira, quæ tegitur, nocet
Professa perdunt Odia vindictæ locum.*

§. XXXIV.

Epistola Pisanorum Cardinalium ad Romanos.

In act. Conc. Pis. sub Jul. II. ann. 1511. impress. Paris. in ann. 1512. p. 67. & seq. Raynald. ad ann. 1511. n. 20.

Cardinales, quamvis ingenti terrore perculsi essent, in suo tamen proposito obfirmati, Pisano suo Concilio initium dare parabant; unde Procuratores, qui illud inchoarent, ablegant, atque ad Epistolam, quam Episcopus Alexandrinus nomine Cardinalium Romanorum ad eos die sexta Augusti perscripserat, respondent hunc in modum: *Quoniam desideramus reformationi & paci Ecclesie consulere, hinc ejus procurandæ causa ad tempus*

pus a Romana Curia secessimus, necnon com-
 municato consilio cum aliis Cardinalibus, & Sæcul. XV.
A.C. 1511.
 Principibus respondebimus circa literas,
 quas multimoda relatione audivimus contra
 nos datas, cum humilitate tamen & veritate
 a nobis prodibit responsum.

Inprimis ergo commendabitis nos Domi-
 nationibus suis Reverendissimis, illis etiam
 habebitis innumeras gratias pro officio cha-
 ritatis suæ per Paternitatem vestram nobis
 ostenso, & verbis significato, quamvis mul-
 tum doleamus Cardinales Romanos præsti-
 tisse assensum vel consilium in tam gravis-
 simis monitionibus, & censuris contra nos
 prolatis, signanter etiam vocando nos cum
 censuris ad locum nobis notorie non tutum.
 Vobis dicimus, nos hæcenus mansisse &
 manere, & si per errorem aliquorum non
 fiat, semper manere velle, in obedientia
 sanctissimi Domini nostri Papæ, & bona
 fraternitate Cardinalium, de quo protesta-
 mur, nisi quod juxta doctrinam Innocentii
 IV. præceptiones Apostolicæ de notorio pe-
 riculo salutis æternæ, vel corporalis vel
 turbationis status universalis Ecclesiæ, &
 unde multa mala ventura essent, audiri qui-
 dem possunt, sicut a Domino dicta, sed non
 impleri, vel admitti. Quinimo possunt, &
 debent declinari, & ab illis provocari, qua-
 lis nobis est hæc præceptio comparitionis
 personalis in urbe, quæ notorie nobis in-
 duceret vitæ periculum, & timorem justissi-
 mum,

Sæcul. XVI A. C. 1511. mum, quibuscunque salvis conductibus associetur. Plures sane Cardinales, & etiam Sanctissimus Dominus Papa in minoribus multo tempore fuerunt absentes, forte minoribus de causis, quam nos.

Dein proseguuntur: Significabitis, quod nos pro maximis & necessariis causis securitatis vitæ & libertatis nostræ ac reformatione Ecclesiæ ex Florentia discessimus, non ut malum aliquod, sed grande bonum Ecclesiæ afferemus, quod per nostros Commissarios ex Florentia Sanctissimo Domino nostro, & vobis significavimus, qui Commissarii vel auditi non fuerunt, vel territi, re infecta sine responso recesserunt. Nos, inquiunt illi, pro certo tenemus, indictionem Concilii Pisani per nos & Principes factam ex præcepto universalis Ecclesiæ justissimam esse, & jurisdictionem convocandi Synodum fuisse hac vice juris ministerio devolutam ad indictores Pisani Concilii, quod Principes viribus omnibus prosequi intendebant, & nunc certe proseguentur. Nos tamen volumus illis conjungi, ne ecclesiasticæ Aristocratice jus periret; credebamus certe Sanctissimum Dominum nostrum, & Cardinales aliter ad admonitionem Principum sæcularium nobis responsuros. Ceterum in Pisano Concilio in rebus tangentibus sanctissimum Dominum nostrum, & Romanam curiam ad aliquod tempus temperabimus, dummodo ipse Dominus noster omnes has præceptiones personalis

sonalis comparitionis, & nostræ cessationis a Sæcul. XVI.
 Concilio auferat, vel suspendat usque ad tem- A.C. 1511.

pus, quo de loco tuto & neutrali Oecum-
 nici Concilii cum ipso Sanctissimo Domino
 nostro consulatur. Locus enim urbis Romæ
 in hac rerum occurrentia liber & tutus
 non est nobis signanter tam propter arces,
 quam propter gentes & Capitaneos assuetos
 libertatem Cardinalium facile violare; Pa-
 tres enim in Concilio undequaque debent esse
 liberi, ad hoc, quod Spiritu sancto regantur,
 Apostolo referente, ubi Spiritus Domini,
 ibi libertas. Credimus igitur Reverendis II. Cor. 3.
 simos Dominos Cardinales bona mente ince- v. 17.

ndentes profus in hoc nobiscum conventuros,
 nec petituros a nobis, aut assensuros peti,
 quæ sine periculo interitus utriusque vitæ
 præstare non possumus, & jam necesse erit
 ex utraque indictione Concilii vel utrumque
 teneri, quod hæresim saperet, cum Ecclesia
 universalis sit una, vel alterum concordari:
 cum enim a tot annis nulla fuerint Concilia
 generalia, & si quandoque aliqua congrega-
 ta fuerunt, quæ a centum annis quasi fue-
 runt quinque, videlicet Pisanum, Constan-
 tiense, Senense, Basileense, & Florentinum,
 ex multis tamen impedimentis, & cavillationi-
 bus Ecclesia cum effectu reformata non fuit,
 & omni die ager Dominicus tribulis obsitus
 in immensum excrevit, adeo ut oporteat il-
 lum necessario per Concilium purgari. Dar-
 ta est hæc trium Mediolanensium Cardi-

Hist. Ecclesiast. Tom. XXXII. Q na-

Sæcul. XVI. naliū epistola Mediolani in castro S. Don-
A. C. 1511. nini die quarta Septembris Anno Do-
 mini millesimo quingentesimo undeci-
 mo. (*)

§. XXXV.

*Apologia Pisani Concilii ab ejusdem
 Patribus publicata.*

Eodem Mense Septembri Patres pro Con-
 cilio suo apologiam divulgant, quæ
 in eodem Burgo prope Parmam die vige-
 sima septima ejusdem Mensis Cardina-
 lium, Prælatorum, aliorumque hujus Sy-
 nodi membrorum nomine concinnata
 fuit. Querebantur illi passim verbis ni-
 mium vehementibus contra summum
 Pontificem, ac præprimis exponunt, ni-
 hil magis proprium esse Ecclesiæ, quæ
 Christi Sponsa est, quam humilitatem,
 constantiam, & veritatem, se hanc apo-
 logiam eo duntaxat consilio concinnasse,
 ut ad duplicem Pontificis epistolam a-
 speris, & amaris verbis plenam respon-
 derent; postea humiliter ac modeste Pa-
 tres se opponebant illis, qui Julio Papæ
 au.

*In act. Pis.
 Conc. II.
 p. 5. & seq.*

(*) Edmundus Richerius, qui hæc acta reci-
 tat, hanc epistolam undecima Septembris da-
 tam testatur.